

[Olufson.]

stand, idet de to af Ændringsforslagene aldeles ikke er lovbundne, men frivillige Bevillinger. Desuagtet tillader Venstre i Landstinget sig sammen med det konservative Folkeparti at forhøje Bevillingerne. Efter Vedtagelsen i Fjor, hvor Venstre gik med til Nedsættelserne, fremviste Finanslovsforslaget et Overskud paa 14,7 Millioner, og Venstre sammen med os mente den Gang, at det var nødvendigt at foretage disse Beparelser for at have en rigelig Margin til Tillægsbevillingslovsforslaget. I Aar fremviste Finanslovsforslaget, da det havde forladt Folketinget, et Underskud paa 46,5 Millioner, og desuagtet mener Venstre ikke længere, at der er Grund til Sparsommelighed. Vi fra vor Side maa beklage det Overgreb — hvad det efter vor Mening er —, som Landstingets Flertal har foretaget, men da Sagen er af saa ringe Betydning, har vi ikke ment, at det vilde være rigtigt at føre Spørgsmaalet til Afgørelse i Fællesudvalg. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for Finanslovsforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Pinholt: Jeg er noget forbavset over de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet her fremsatte. Den ærede Ordfører ved, at naar vi i Fjor gik med til Nedsættelserne, var det udtrykkeligt udtalt af os, at for at de kunde gentages i Aar, maatte der foregaa en tilsvarende Nedskrivning paa Statsskolevæsenet. Det er ikke sket. Den Sparsommelighed, som det ærede Medlem saa stærkt opfordrer til, har vi vist os villige til, men Regeringen har ikke villet gaa med. Nu siger det ærede Medlem, at disse Nedsættelser var større i Fjor end i Aar, men de var i alt Fald for Mellem- og Realskolernes Vedkommende ikke større. Det, som Regeringen har foreslaaet, er det samme i Aar som i Fjor, men vi har i Fjor udtrykkelig sagt, at vi ønskede ikke at gaa med, naar vi ikke fik tilsvarende Beparelse paa Statsskolevæsenet. Deri har vi sikkert saa afgjort Ret, thi vi ved meget vel af den Udtalelse, som den ærede Ordfører fremsatte ved Sagens tredie Behandling her, at det, der her sker, til syvende og sidst er en Kamp, der rejses mod den private Skole, og den Kamp vil vi tage op og ikke falde Regeringen til Føje. Vi mener, at den private Skole er nødvendig, og vi kan ikke være med til, at den i dette Forhold skal stilles ringere end den offentlige Skole, naar vi har en Lovgivning, som hjemler Tilskuddene til den. Det, som er sket, er, at Landstinget hertil har tilbagesendt et Fi-

nanslovsforslag, hvorpaa Regeringen har søgt at ændre den bestaaende Lovgivning for at komme en bestemt Skoleart til Livs. Det vil vi ikke gaa med til. Derfor hilser jeg med Tilfredshed, at det nu ikke sker.

Naar man har sagt, at vi skulde have stillet Ændringsforslag angaaende Nedsættelse af Skolepengene, vil jeg gerne sige, at vi har jo netop paa dette Omraade ikke tiltraadt, at denne Ændring skulde ske, og jeg vil sige, at de Skolepenge, som gives til Statsskolen, er forholdsvis meget mindre end for den private Skoles Vedkommende. Thi Folk med Indtægter paa 3 000—4 000 Kr. betaler slet ingen Skolepenge i Statsskolerne, men i Privatskolerne maa Folk med saadanne Indtægter selvfølgelig altid betale Skolepenge, bortset fra, hvis de kan faa Fripladser, men det kan ikke alle de, som har en ringe Indtægt, faa. Det viser sig ogsaa, efter hvad jeg har faaet meddelt i Dag, at det Antal Middelstandsborn og Arbejderborn, der gaar i de private Mellem- og Realskoler, er væsentlig større end det Antal af dem, der gaar i Statsskolerne. Derfor har Privatskolerne ogsaa deres Berettigelse. Jeg ser endnu i Dag i „Fyns Venstreblad“, hvordan en Lærer ved en Privatskole siger: hvor er egentlig det radikale Venstre henne, kan det dog ikke frigøre sig paa dette ene Punkt fra Socialdemokratiet og tage et Standpunkt, som svarer til deres politiske Overbevisning? Og Bladet „Fyns Venstreblad“ giver denne Lærer fuldkommen Ret. Bladet siger, at det er i Princippet enigt med ham. Jeg tror, at vi har en stor Befolkning bag os, naar vi hævder, at Lov er Lov, og Lov skal holdes. Naar Landstinget har ment, at der her forelaa et Overgreb fra Folketingets Side, tror jeg, det er i sin fulde Ret. Derfor maa jeg anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger.

Korsgaard: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for Finanslovsforslaget, som det nu foreligger vedtaget af Landstinget. Det principielle i Sagen maa dog formentlig være det, om det er berettiget, at Landstinget kan foretage de Forandringer, det har gjort, og jeg maa mene, at dette er berettiget. Jeg har sagt gentagne Gange, at jeg ikke er nogen hysterisk Modstander af det, man kalder Lovgivning paa Finansloven, men der maa bagved den Lovgivning ligge Sikkerhed for, at et stort Flertal i begge Rigsdagens Ting er for den Foranstaltning, der foretages i Kraft af vedkommende Anmærkning. Det har vist sig, og man kunde vide